

Věc: Oponentní posudek na diplomovou práci **Matěje Střechy** v atelieru **Josefa Mádra a Štěpána Tomše** na FA ČVUT v Praze, téma „**Vysoká škola v Chebu**“

S končícím semestrem se architekt Mádr ozývá s takřka železnou pravidelností a letošní nabídka napsat posudek na diplomní práci s tématem vysoké školy v relativně malém městě na okraji republiky a tím tak trochu i zájmu ve mně zažehla klukovskou zvědavost, jak k tomuto úkolu mladá architektonická krev přistoupí. Sám působím v lecčems podobné příhraniční oblasti na druhé straně naší země, Cheb jsem několikrát nejen pracovně navštívil, je mi tudíž blízký a pročítání sáhodlouhé analytické části diplomu se tak kupodivu neslo na vlnách jakési nostalgie... i když mnohá přičestí minulá a interpunkce občas způsobovala oční tik.

Jednotlícím motivem průzkumů je problém dostupnosti, a to jak vysokoškolského vzdělání v Karlovarském kraji, tak poměrně složité dopravní dostupnosti Chebu samotného. Rozumím takřka romantické snaze zdejšího rodáka umístit školu právě do svého města a naprosto chápu potřebu zřízení takovéto instituce v rámci tohoto kraje. Symbolický je i výběr pedagogické fakulty a tím snaha řešit vzdělávání v regionu od samé podstaty. Stejně tak je mi blízký záměr pracovat s nevyužitým a navrstvenými stavebními zásahy postupně znehodnocovaným industriálním areálem v těsné blízkosti historického jádra s cílem vdechnutí mu nového a důstojného života. Zde ale vyvstává první z mnoha pochybností. Není výběr místa lehce unáhlený právě z hlediska dostupnosti v rámci organismu města? Za předpokladu, že drtivá část studentů bude do Chebu denně dojíždět na hlavní vlakové nebo autobusové nádraží, přijde mi takřka půlhodinová docházková vzdálenost ke škole jemně za hranou snesitelnosti a městskou hromadnou dopravou to o mnoho lepší není. Samotné umístění na nábřeží Ohře s výhledem na vedutu historického centra je zajisté atraktivní, při bližším ohledání už o poznání méně vzhledem k těsné blízkosti standardizované škatule Lidlu a jeho zásobovacího dvora těsně přimknutého k hranici pozemku nové školy.

Návrh samotný se skládá ze tří hlavních částí- rekonstruované a pro potřeby převážně administrativy transformované stávající nejcennější budovy původního průmyslového areálu, novostavby lapidárního třípodlažního kvádrů s podzemní garáží a kancelářsko-výukovou náplní nad terénem a pak jakési podnože se vstupní halou, knihovnou, menzou, hlídáním dětí a studovnou propojující všechny části v jeden funkční celek. A právě tento soklík pod budovami mě dráždí asi nejvíc. Naprosto chápu jeho opodstatněnost a logické rozmístění důležitých společných provozů, stejně tak vytvoření fasády souběžné s nábřežím (buť jejím prosklením trochu fádni) i formování důstojného nástupního předprostoru formou piazzetty. Svou hmotou však z horizontu chodce upozaduje či zcela zakrývá cihlovou budovu původního industriálu, o jehož pietní záchranu šlo už v prvotních úvahách, ta se částečně projeví jen v dostatečné vzdálenosti před hlavním vstupem či v pozměněné proporci v dálkových pohledech. Kladným bodem budiž její propsání do interiéru pobytové chodby a studovny včetně úsilí věnovanému detailu prosvětlení v úrovni střechy podnože a stěnou této budovy. Problematickým se jeví i její výškové propojení s halou soustavou lineárních pochozích i pobytových stupňů, kdy vozíčkář toužící po návštěvě multimediálních sálů, studovny nebo studijního oddělení je odkázán pouze na výtah. Zasedací místnost v přízemí je mírně řečeno z ruky, buť za halou s působivým, ale nepřiliš praktickým půlkruhovým schodištěm. A když už jsme u schodišť, venkovní monumentální mezi budovami sice nasává uživatele k zadnímu vstupu do školy, bohužel zatím ústí do parkoviště obchodního řetězce. Vidina, že tento areál může být jednou nahrazen rozrůstajícím se kampusem, mi přijde neopodstatněně optimistická. Stálo by za prověření, zda nebude potřeba pomocí výškových stupňů upravit i chodník podél fasády ke Kulturnímu centru.

Vnější výraz budovy mi přijde adekvátní vážnosti v ní sídlící instituce, i když jednoduchá tektonika a pravidelný až přísný rytmus okenních otvorů hlavní budovy občas naráží na dispoziční řešení, zejména u rozšiřování už tak velkorysých chodeb v jejích koncích. S tím mě

napadá otázka, jestli není plošný poměr vertikálních a hlavně pak horizontálních komunikací až příliš neekonomický vůči provozům, kvůli kterým je celá budova primárně navržena? Když už jsou chodby popsány jako pobytové, nemělo by být i graficky vyjádřeno, jak to na nich pulsuje životem? Podobné je to s poměrem kanceláří a kabinetů vůči samotným učebnám a posluchárnám, zvláště ve vyšších podlažích jde spíš o administrativní provoz s doplňkovým programem výuky. A následuje další kadence dílčích dotazů odspoda nahoru, snad snadno vyargumentovatelných a napravitelných. Jsou komunikace mezi parkováním dostatečně široké? Jak vyjíždí poslední řada aut? Neměl by mít správce budovy vlastní hygienické zázemí? Nakolik jsou praktické průchozí technické místnosti a také výtah ucpávající chodbu? Čemu slouží podzemní soustava šaten? Jak se propíšíou stupňovité posluchárny do světlých výšek podzemní garáže a prostorů správce a budou tyto výšky dostatečné? Kudy bude zásobovaná kuchyň nebo přípravná jídel menzy? Nechybí ve vstupní hale v místě recepcy sloup? Není škoda otočit všechny kanceláře v konverzovaném objektu sice na sever, ale na střechnu Lidlu namísto k ceněnému panoramatu města? Ach, radši už stačí.

Ale Matěji, nebojte se nic, jsou to jen náměty, kterým budete při obhajobě pravděpodobně čelit a je dobré se na ně dopředu připravit. Pohotovou rétorikou vysvětlíte všechny tyto možné nedostatky, které vyznívají na první pohled fatálně. Přemýšlel jste o diplomové práci delší mnohem delší čas, než má kdokoliv z nás oponentů k jejímu prostudování, proto věřím, že jí obhájíte, spoustu poznámek jste mi už vyvrátil telefonicky. Váš patriotismus a snaha oživit své rodné město jsou mi sympatické, nepolevujte v nich. K lepšímu hodnocení než **D** to u mě nestačí a nezbývá mi než doufat, že to zvrátíte k některému z písmen z kraje abecedy.

MgA. Viktor Vlach
e: viktorvlach@viktorvlach.cz
m: 732 498 861